

Привіт делегатам XXVIII Кіровоградської міської комсомольської конференції!

НЕ ПАМ'ЯТАЮ, коли вирішила я: взаємно пов'язані такі поняття як праця — радість, успіх — настрій. Отож і хочеться тепер з радістю кілька слів сказати про те, що наш комсомольсько-молодіжний колектив МТФ № 3,

ВІД УСПІХУ—

НАСТРІЙ

шість дівчат з радгоспу імені Димитрова, став переможцем соцзмагання в районі за 11 місяців нинішнього року. Ми брали однакові зобов'язання на рік разом з групкомсортом Ніною Драгаліною — по 2600 кілограмів молока на кожну корову. Мені ще до закінчення року вдалося перевершити його — маю по 3066 кілограмів, а Ніна — і порадуватися за неї хочеться від душі — аж по 3280 кілограмів молока на кожну корову.

Н. ГОРЬ,
доирка радгоспу
імені Димитрова
Устинівського району

Фото Ф. ГОНЧАР.

В ОБСТАНОВЦІ всенародної боротьби за втілення в життя історичних рішень XXIV з'їзду КПРС, великого політичного і трудового піднесення завершується третій, вирішальний рік п'ятиріччя. Хлібороби нашої республіки піднесли український коровай в мільярд пудів.

Рядом цінних починань в ході Всесоюзного змагання можна засвідчити результати досягнень в першочергових комсомольських організаціях міста Кіровограда. Комсомольсько-молодіжна бригада газоелектрозваривальників комуністичної праці, яку очолює молодий комуніст Віктор Недонас з механоскладального цеху № 1 заводу «Червона зірка», виступила з ініціативою — до 1 березня 1973 року виготовити понад план 25 кукурудзяних сіялок з тим, щоб вручити їх кращим комсомольсько-молодіжним колективам тракторних бригад 25 областей республіки до весняної сівби.

ВИМОГИ ЧАСУ— ДОРОГОВКА З

М. СКЛЯНИЧЕНКО,

перший секретар Кіровоградського міського
комсомолу

Комсомольці! Молодь заводу тракторних гідроагрегатів зобов'язалась виготовити із зекономленого матеріалу понад план 1300 пасосів ИШ-32«У» І, взявши шефство над колективом імені Петровського Кіровоградського району, зобов'язалась механізувати в 1973 році тваринницький комплекс у господарстві, надати йому допомогу десятима механізаторами — членами Спілки — в період посівної і жнивної кампаній.

Тож ми сьогодні з гордістю можемо сказати, що в українському мільярді пудів хліба, переданого державі колгоспним і радгоспним республікам, є вклад і нашої міської комсомольської організації.

Серйозним ставленням до ювілейного огляду комсомольських організацій і комсомольських груп промислових підприємств, будов, транспорту, зв'язку, сфери обслуговування, згідно з постановою ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «Про дальше поліпшення організації соціалістичного змагання», відзначились комсомольці нашого міста. А в період підготовки до святкування 50-річчя комсомольської організації заводу «Червона зірка» виникли починання «50-річчю комсомольської організації заводу — 50 комсомольських справ» та «50-річчю комсомольської організації заводу — 50 комсомольських сіялок». Молоді заводчани успішно справились з виконанням соціалістичних зобов'язань і кращі з них були удостоєні права поїздки в Київ для вручення рапорту ЦК ВЛКСМ України.

Під девізом: «15 союзним республікам — 15 трудових вахт» проходили змагання на честь 50-річчя створення СРСР, в якому взяли участь понад 2,5 тисячі молодих робітників і 37 комсомольсько-молодіжних колективів. Тут обов'язково треба згадати, що бригада різників Геннадія Брайловського з ковальсько-пресового цеху заводу «Червона зірка» була нагороджена перехідним Червоним прапором обкому ВЛКСМ України і пам'ятним подарунком, як переможці соціалістичного змагання серед комсомольсько-молодіжних колективів промислових підприємств області.

Нові починання, конкурси професійної майстерності поєднувались із поширенням передового досвіду, з навчанням. Молоді спеціалісти «Червоної зірки», заводу тракторних гідроагрегатів, швейної та взуттєвої фабрик, заводу радіоапаратури ведуть ділове шефство над вихованням у виробництві нових вузів, деталей машин. Комітети комсомолу постійно контролюють і спрямовують роботу рад молодих спеціалістів.

Тепер, до дня чергової XXVIII міської конференції — за звітний період — комсомольська організація Кіровограда виросла на 3552 члени ВЛКСМ і всього нараховує 31 495 комсомольців, які стоять на обліку в 307 первинних, в 1181 цеховій, бригадній, факультетській організаціях, та 472 комсомольських групах.

У нинішньому році понад 5700 комсомольців і молоді навчаються в сітці комсомольської політосвіти. Більше 1600 членів ВЛКСМ проходять навчання в партійній сітці. Багато корисного й цінного взяли комсомольці на Ленінських уроках «Ми — патріоти-інтернаціоналісти», «Героїчний шлях КПРС» (до 70-річчя II з'їзду РСДРП), які пройшли успішно. Збільшилось число гуртків «Молоді про партію», «Основи комуністичної моралі».

А нині, коли ми підійшли до XXVIII міської конференції, ще до закінчення третього, вирішального року п'ятиріччя серед комсомольців і молоді міста шириться девіз наступного — «1974-му — комсомольський зустрічний».

Бригадир комсомольсько-молодіжної бригади четвертого механоскладального цеху заводу «Червона зірка» Надія Щербань — делегат XXVIII Кіровоградської міської комсомольської конференції. Всі члени бригади — ударники комуністичної праці, на трудовому календарі колективу — травень 1974 року.
На фото: члени комсомольсько-молодіжної бригади Надії Щербань. Н. ЩЕРБАНЬ — друга справа.

ПРОЛГТАРЬСЬКІХ КРАІН, ЄДНАТЕСЯ!

Рік видання XIV
№ 148 (1784).

15 ГРУДНЯ
1973 РОКУ
Ціна 2 коп.

УДАРНА ПРАЦЯ—В ІМ'Я КОМУНІЗМУ

СЬОМА СЕСІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

У Кремлі 13 грудня продовжувала роботу сьома сесія Верховної Ради СРСР восьмого скликання. На засіданнях палат — Ради Союзу і Ради Національностей тривали дебати у першому і другому питаннях порядку денного — про Державний план розвитку народного господарства СРСР на 1974 рік, Державний бюджет СРСР на 1974 рік і про виконання Державного бюджету СРСР за 1972 рік.

Депутати, які виступали в дебатах, — партійні і радянські працівники, державні діячі, передовики промисловості і сільського господарства — підкресливали, що досягнення Радянського Союзу є плодом праці народу, результатом великої політичної і організаторської робо-

ти Центрального Комітету партії по втіленню в життя рішень XXIV з'їзду КПРС. Промовці відзначили, що глибокий аналіз економіки країни дав у своїй промові на Пленумі ЦК КПРС, який відбувся напередодні сесії, Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнєв. Положення і висновки, які містять його промова, повинні стати керівною основою для поліпшення роботи всіх планових і господарських організацій, мобілізації трудящих на виконання плану 1974 року.

Як краще, ефективніше, з найбільшою віддачею організувати роботу підприємств промисловості і сільського господарства в четвертому році п'ятиріччя — цією турботою проіняті виступи депутатів.

(Закінчення на 2-й стор.)

ВІДПОВІДАЛЬНИЙ ЗВІТ

Сьогодні в місті Кіровограді відбувається XXVIII міська комсомольська конференція, яка огляне здобутки діяльності комсомолу обласного центру у звітному періоді, зробить аналіз організаторської роботи первинних його ланок, дасть принципову оцінку успіхам і недолікам, накреслить завдання на наступний період в справі комуністичного виховання комсомольців і молоді в світлі рішень XXIV з'їзду КПРС.

На конференції йтиметься, перш за все, про те, що сьогодні визначає головний зміст життя і діяльності Ленінського комсомолу — трудового виховання юнаків і дівчат шляхом найактивнішої участі в соціалістичному змаганні, ідейного загартовування комсомольців і молоді, виховання високих почуттів радянського патріотизму і пролетарського інтернаціоналізму.

Кіровоградська міська конференція завершує хід районних та міських комсомольських конференцій, що відбулися протягом листопада — грудня. Більшість із них — Олександрійська, Знаменська міські, Гайворонська, Новоукраїнська, Олександрійська та інші районні — відзначались тим, що на них йшла ділова предметна розмова про підвищення ролі первинних комсомольських організацій у постійному підвищенні

трудової і громадської активності членів Спілки, про посилення організаторської ролі комітетів комсомолу та широкого комсомольського активу.

На всіх конференціях прозвучав звіт юнаків і дівчат про їх участь у виконанні завдань третього, вирішального року п'ятиріччя. З їх трибуни ми чули палкі слова про комсомольський ентузіазм, рішучість і творчий підхід у виконанні взятих зобов'язань. Молоді олександрійські робітники, будівники Побузького, гайворонські графітники, ситловодські будівельники і енергетики, хлібороби з Ульяновського, Новоукраїнського, Новомиргородського, Маловисіківського, Олександрійського, Добровеличківського, Новоархангельського та інших районів, молоді тваринники багатьох і багатьох господарств області доповідали про дострокове виконання зобов'язань вирішального року.

Багато з них нагороджено високими урядовими нагородами за цей трудовий підвиг і учасникам конференцій передавалося те патріотичне піднесення, яке вирує нині на вирішальних ділянках господарського будівництва.

Та це не завадило учасникам конференції бути діловими і принциповими в оцінці багатогранної діяльності комітетів комсомолу та первинних, бути само-

критичними і ініціативними в питанні дальшого поліпшення організаторської роботи комсомолу.

Добра половина сказаного і висловленого під час звітів і виборів — це конкретні пропозиції комсомольських працівників, рядових комсомольців розширювати діпазон впливу первинних комсомольських організацій на життя і діяльність молоді трудівничої зміни, молоді, яка навчається — на всіх юнаків і дівчат.

На першому місці у цьому впливові — мобілізація зусиль комсомольців і молоді на виконання завдань дев'ятого п'ятиріччя, дальше підвищення продуктивності праці, розвиток творчості молодіжних мас, їх ідейне загартовування, дальше поліпшення стилю комсомольської роботи взагалі.

Справа нині за тим, щоб прекрасні ділові пропозиції не залишалися добросовісною стенограмою в документації міських і райкомів, а відразу стали підним матеріалом для складання ділових заходів, щоб вони без зовнішнього дійшли до первинних і сприяли підвищенню активності комсомольських радів.

Творчий розум і роботязді наші руки, сучасники, наше молоде натхнення й стремління — справі комуністичного будівництва, виконання рішень XXIV з'їзду КПРС.

УДАРНА ПРАЦЯ—В ІМ'Я КОМУНІЗМУ

(Закінчення).

14 грудня в Кремлі продовжувала роботу сьома сесія Верховної Ради СРСР восьмого скликання. Вранці завершилися дебати на доповіді про Державний план розвитку народного господарства СРСР на 1974 рік, про Державний бюджет СРСР на 1974 рік і про виконання Державного бюджету СРСР за 1972 рік.

На роздільних засіданнях палат — Ради Союзу і Ради Національностей — виступили десятки народних обранців. Депутати Верховної Ради СРСР — партійні працівники, міністри, працівники промисловості і сільського господарства з Москви, країв і областей Російської Федерації, України і Латвії, Казахстану і Грузії, Азербайджану і Вірменії, Таджикистану і Молдавії, інших республік — цілком і повністю схвалили діяльність Політбюро ЦК КПРС по втіленню в життя рішень XXIV з'їзду партії в галузі внутрішньої і зовнішньої політики, положення і висновки, викладені у виступі Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва на Пленумі ЦК партії, що відбувся напередодні сесії.

Промовці, які виступали на сесії, відзначали, що оцінювати досягнуте, як учиняє партія і як вказував

на Пленумі ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнєв, слід з позицій і вимог завтрашнього дня, з урахуванням нових, складніших і відповідальніших завдань, які треба буде розв'язувати в наступні роки.

Депутати Верховної Ради СРСР, схвалюючи Державний план і бюджет на 1974 рік, запевнили Центральний Комітет партії, Радянський уряд у тому, що трудящі країни зроблять усе для виконання і перевиконання планових завдань четвертого року п'ятиріччя, з ще більшою енергією працюватимуть над практичним втіленням у життя планів комуністичного будівництва.

О 12-й годині у Великому Кремлівському Палаці почалося заключне спільне засідання Ради Союзу і Ради Національностей.

Бурхливими, тривалими оплесками, стоячи депутати і гості зустріли товаришів Л. І. Брежнєва, Ю. В. Андропова, А. А. Гречка, В. В. Гришину, А. А. Громика, А. П. Кириленку, Ф. Д. Кулакова, Д. А. Кунаєва, К. Т. Мазурова, А. Я. Пельше, М. В. Підгорного, Д. С. Полянского, М. А. Сулова, О. М. Шелепіна, П. Н. Демічева, П. М. Машерова, Б. М. Пономарева, Г. В. Романова, М. С. Соломенцева, Д. Ф. Устинова, В. І. Долгих, І. В. Капітонова, К. Ф. Капустева.

Із заключним словом у першому питанні порядку денного — про Державний план розвитку народного господарства СРСР на 1974 рік виступив заступник Голови Ради Міністрів СРСР, голова Держплану СРСР депутат М. К. Байбаков.

Верховна Рада одностайно прийняла Закон про Державний план розвитку народного господарства СРСР на 1974 рік. У четвертому році п'ятиріччя національний дохід зростає порівняно з 1973 роком на 6,5 процента, продукція промисловості збільшиться на 6,8 процента.

Після заключного слова у другому питанні порядку денного — про Державний бюджет СРСР на 1974 рік і про виконання Державного бюджету СРСР за 1972 рік, з яким виступив міністр фінансів СРСР депутат В. Ф. Гарбузов, депутати прийняли Закон про Державний бюджет СРСР на 1974 рік, а також затвердили звіт про виконання Державного бюджету СРСР за 1972 рік.

Потім по доповіді секретаря Президії Верховної Ради СРСР депутата М. П. Георгіадзе сесія затвердила Укази Президії Верховної Ради СРСР і прийняла відповідні закони і постанови.

На цьому сьома сесія Верховної Ради СРСР восьмого скликання закінчила роботу.

(ТАРС).

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ

ЛОКОМОТИВНЕ ДЕПО. ВІСІМНАДЦЯТА ГОДИНА.

В кімнаті, де збиралась молодь, — портрет Леніна. Юні обличчя, дещо стомлені після зміни, але спокійні і зосереджені. «Учитись, працювати і боритись — по Леніну». Така тема уроку, такий орієнтир, по якому звіряти їм свої кроки в житті. Пригадуються слова Маяковського:

Двоє в кімнаті — я і Ленін

Фотокарткою

на білій стіні...

Секретар комітету комсомолу депо Анатолій Кричун, відкриваючи урок, сказав:

— Ленінський урок — це екзамєн на ідейну зрілість, на вірність ідеям ленінізму. А її можна довести лише практичними справами...

З заповітами великого вождя ми знайомимось ще в школі, коли носимо на грудях жовтєнітську зірочку з портретом Володі Ульянова. Потім приходить день, коли в райкомі комсомолу нам вручають комсомольський значок із зображенням Ілліча. Саме в ці роки починаємо по-справжньому відчувати пульс ленінської думки, саме тоді з'являється потреба осмислити своє місце в житті. Ми вивчаємо біографію Ілліча, читаємо написані про нього книги. І все ж, щоб глибоко пізнати Леніна, слід вчитатись і відшукати в рядки його безсмертних творів. Однією з перших робіт Володимира Ілліча розкриває промову на III Всеросійському з'їзді РКСМ «Завдання спілок молоді».

«...Спілка молоді, вся молодь взагалі, яка хоче перейти до комунізму, повинна вчитись комунізму». Ці слова в нашій країні вже для багатьох поколінь молодих будівників комунізму стали програмою дій.

З ВИСТУПУ КОМСОМОЛЬЦЯ 20-х РОКІВ І. М. ТКАЧЕНКА:

— Читаючи роботи Леніна, швидко переконалися, наскільки жива, наскільки революційна наука про будівництво комунізму — ленінізм. Вже багато зроблено. Але наслідки праці могли б бути ще вагомішими, коли б кожен постійно поєднував свою діяльність з марксистсько-ленінською теорією. Життя вождя пролетарської революції повинно бути кожному прикладом, а його безсмертні праці — дороговказом.

Іван Мефодійович вступив у комсомол майже піввіку тому — в лютому 1924 року. Порівнюючи умови праці в Знам'янському локомотивному депо тих часів, коли він був комсомольцем,

і сьогодні, він бачить великі зрушення. І все ж в депо мають місце недоліки.

Перш за все, ще не всі комсомольці в достатній мірі виявляють громадську активність. На їх адресу — зауваження ветерана.

Є одна характерна риса ленінського вчення: ленінізм це — і фундаментальна філософська наука, і наука прикладна, що пізнається лише в зв'язку з революційною практикою.

ТАК ЖИТИ ЗАПОВІВ ІЛЛІЧ

Перекличка поколінь

Ленінська наука перемагати

Учитись, учитись і учитись

1974-му — комсомольський зустрічний!

Ленінський урок в Знам'янському локомотивному депо

З ВИСТУПІВ УЧАСНИКІВ ЛЕНІНСЬКОГО УРОКУ:

Віктор ГОЛУБЕНКО, машиніст:
— Визначаючи місце комсомолу в суспільно-політичному житті країни, Леонід Ілліч Брежнєв сказав: «Важко навіть уявити собі таку діяльність господарського і культурного будівництва, де б не застосовувались енергія, творчість і державний комсомольський». Молодь депо успішно виконує завдання третього, вирішального. Попереду — слава дата — 50-річчя присвоєння комсомолу імені Леніна. Наш дарунок їй — підвищені зобов'язання...

Валерій КРИЧУН, слюсар:
— В квітні наступного року відбудеться XVII з'їзд ВЛКСМ. Зараз багато комсомольсько-молодіжних колективів країни рапортують про успішне виконання планових завдань 1973-го. В бригадах панують ентузіазм, трудовий настрій. Чималий вклад внесли колективи молодих виробників нашого депо. І можна сказати впевнено, що третій, вирішальний ми завершимо з честю...

Валентин МАКАРОВ, машиніст:
— Рапортуючи Іллічу, ми говоримо: на заклик — зробити 1973 рік роком ударної праці — відгукнулись одностайно. Дефіцит наступного року має бути: «1974-му — комсомольський зустрічний!»

Віталій ПОЛЯКОВ, машиніст:

— На VI з'їзді комсомолу йому було присвоєно ім'я Леніна. Якщо розкрити сторінки історії, то побачимо: ліквідація неписьменності, перші радянські інженери, лікарі, вчені, величезні досягнення в усіх галузях науки і техніки, масовий героїзм у труді і в боях за незалежність Батьківщини — ось шлях комсомолу, який він пройшов за ленінським дороговказом. Це і є пізнання науки про комунізм. Володимир Ілліч застерігував: «Просте книжне засвоєння того, що говориться в книгах про комунізм, було б аж надто неправильним... Без роботи, без боротьби книжне знання комунізму з комуністичних брошур і творів ніхто ніколи не вартє, бо воно продов-

стало тепер постійним у лексиці машиністів. Маршрутами Знам'янка — П'ятихатки, Знам'янка — Миронівка їдуть поїзди з криворізькою рудою, вугіллям, нафтою. Їх водять молодіжні екіпажі. І слова Віктора Голубенка — «молоде депо успішно виконує завдання третього, вирішального», — розшифровуються так. За одинадцять місяців колони інструктора М. П. Толкушого провела 4786 великовагових поїздів. Перевезено вантажів понад план близько двох мільйонів тонн. Збережено близько двох мільйонів кіловат-годин електроенергії. Колони громадського машиніста-інструктора Олександра Савіна посіла за результатами третього кварталу перше місце серед комсомольсько-молодіжних колективів області. В день відкриття з'їзду комсомолу колони працюватиме на законномленій електроенергії.

Розповідь можна було б продовжувати...

З ВИСТУПІВ ПРОПАГАНДИСТІВ:
М. П. Толкуший: «Щоб працювати з повною віддачею, потрібно багато знати, потрібно йти в ногу з часом. Мудрі ленінські слова — учитись, учитись і учитись — звучать особливо злободенно сьогодні, коли закладається матеріальна база комунізму».

С. П. Білий: «Комсомолець не стане комуністом, якщо він не буде вчитись комунізму».

КОЛИ ветеран комсомолу І. М. Ткаченко згадує депо його молодості, то наводить таке: на підприємстві був усього один інженер і два техніки. Зараз в Знам'янському локомотивному депо лише інженерів близько 50.

Юнаки й дівчата депо постійно підвищують свою майстерність, загальноосвітній рівень. 13 чоловік навчаються заочно в інститутах, 67 — у технікумах. Ті, хто не має середньої освіти, а таких всього 23, відвідують вечірні школи.

Діють у депо і гуртки «Основні економічних знань». Молодь вчиться господарювати по-науковому. Ось лише одна деталь: після кожного рейсу машиніст сам підраховує результати роботи — скільки перевезено вантажу, була економія чи збитки, наскільки, власне, він продуктивно попрацював.

Коли задумуєшся над тим, що єднає цих юнаків і дівчат, то приходиш до висновку: спільні завдання, робота, єдина на всіх думка — працювати так, щоб наша соціалістична Батьківщина ставала дедалі багатшою. Є і ще спільне у молоді депо — палке намагання кожного жити краще, цікавіше. Ось чому комсомольці депо з захопленням відвідують гуртки художньої самодіяльності, а спортсмени — кращі в місті. Ось чому такою популярністю серед них користується молодіжний клуб «Ровесники». І тому безкомпромісному осуду піддаються ті, хто, буває, схибить з рівного шляху, вчинить ганебне, порушить трудову дисципліну.

Екзамєн на ідейну зрілість. Він показав готовність молоді внести свій вклад в будівництво комунізму, виконувати заповіді Ілліча і настанови КПРС. Пройшовши школу ідейного гарту, молодь впливає у велику партію комуністів. Останнім часом комітет комсомолу локомотивного депо дав рекомендацію всім юнакам і дівчатам. Серед них — помічник машиніста Ілля Казаков, слюсар Семен Курганський, машиніст Володимир Полховський...

Над Знам'янкою — зимовий вечір. Відблискують вуличні ліхтарі, світяться вікна ремонтних цехів депо. Звідти долинає металевий перестук. Там зараз хлопці з бригади модернізації чаклують над електровозом. Там робітничий часомір римує цехові будні.

Б. КУМАНСЬКИЙ, спецкор «Молодого комунара». Знам'янське локомотивне депо.

На фото: Молоді передовики виробництва, слюсарі апаратурного цеху Знам'янського локомотивного депо (зліва направо): Олександр ДЖУЛАЙ, Петро БАЛАНЕНКО та Микола МАРНИНІЧ.

Фото В. СТРОГАНОВА.

В ТРУДІ І НАВЧАННІ

У КІРОВОГРАДІ ВІДБУВСЯ XII ОБЛАСНИЙ ЗЛІТ УЧНІВСЬКИХ ВИРОБНИЧИХ БРИГАД ТА ШКІЛЬНИХ ЛІСНИЦЬ

Великими трудовими звершеннями ознаменували вирішальний рік дев'ятої п'ятирічки трудівники Кіровоградщини. Щедро виростили нива хліборобів, успішно виконують свої плани промислової підприємства, натхненно трудяться представники радянської інтелігенції. Свій посильний вклад у виконання накреслень партії і уряду внесли і школярі області.

12 грудня 487 делегатів зібралися в місті Кіровограді на XII обласний зліт учнівських виробничих бригад та шкільних лісництв, щоб підвести підсумки своєї праці у цьому році, накреслити завдання на майбутнє.

Першого дня учасники зльоту виїхали до шкіл Олександрійського, Знаменського, Новоукраїнського, Долинського районів та міста Кіровограда, де взяли участь у конкурсах на краще знання основ рослинництва, тваринництва, лісництва, змаганнях юних механізаторів і водіїв, ознайомилися з постановкою трудового виховання.

13 грудня в Будинку культури імені Компанієцького обласного центру відбулося пленарне засідання зльоту. Вступним словом його відкрив другий секретар обкому ЛКСМУ А. О. Новицький. З доповіддю перед присутніми виступив заступник завідувача обласним відділом народної освіти В. О. Чекарнов. Доповідач відзначив вагомість трудового добробуту учнівських виробничих бригад. На 9620 гектарах школярі виростили високий урожай провідних сільськогосподарських культур. Юні виробничники успішно працювали на 43 тваринницьких фермах колгоспів і радгоспів, виростили значну кількість кролів, тутового шовкопряду, доглянули сотні гектарів лісу.

На землях виробничих бригад проводилася значна дослідницька робота. З 304 дослідів школярів 68 впроваджено у практику роботи колгоспів і радгоспів, що дало цим господарствам значний економічний ефект. Промовець детально зупинився на проблемах трудового виховання школярів, висвітлив їх розв'язання у кращих педагогічних і учнівських колективах області.

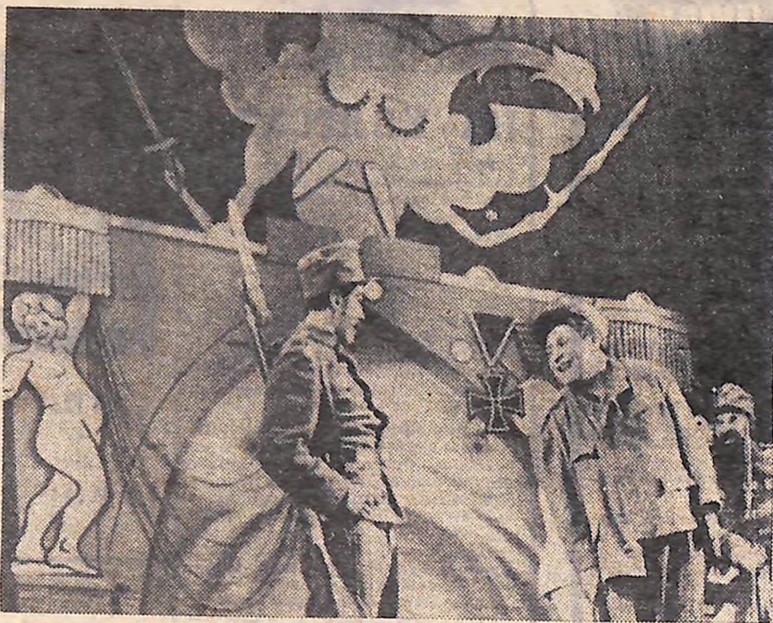
З трибуни зльоту своїм досвідом поділилися бри-

гадири учнівських виробничих бригад: з Богданівської середньої школи Знаменського району — Валентина Татарченко, з Хашуватської середньої школи Гайворонського району — Олена Губенко, з Нерубайської середньої школи Новоархангельського району — Олена Кулик, Новгородківської середньої школи № 2 — Надія Проводіян, Глинської середньої школи Світловодського району — Тетяна Стигінська та інші.

До юних господарів землі звернули свої думки і побажання почесні гості зльоту Герой Соціалістичної Праці головний агроном колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району заслужений агроном республіки П. А. Писаков, бригадир колгоспу «Комінтерн» Бобринецького району І. К. Гниляк, директор сільськогосподарського колгоспу імені Т. Г. Шевченка Кіровоградського району А. І. Ігнат'єва, а також заступник директора по науковій роботі обласної державної дослідної станції А. Л. Ткаченко, бригадир тракторної бригади імені Г. І. Котовського Кіровоградського району В. Ф. Самійленко, керівник учнівської виробничої бригади Липнязької середньої школи Добровеличківського району А. Ф. Козинець.

В роботі зльоту взяла участь заступник голови обласного комітету депутатів трудящих Е. М. Чабаненко. Вона привітала делегатів юних трудівників і вручила перехідний Червоний прапор обкому КП України та обліконкому кращій учнівській виробничій бригаді Богданівської середньої школи Знаменського району, Новоархангельської середньої школи Олександрійського району, Комишуватської середньої школи Новоукраїнського району, Хашуватської середньої школи Гайворонського району, Липнязької середньої школи Добровеличківського району, Димитрівської середньої школи Устинівського району.

Премії та грамоти отримали також кращі юні виробничники області, переможці конкурсів і змагань, які відбулися протягом першого дня зльоту.

НИЩІВНИЙ СМІХ ГАШЕКА

«ПРИГОДИ БРАВОГО СОЛДАТА ШВЕЙКА» НА СЦЕНІ ОБЛАСНОГО МУЗИЧНО-ДРАМАТИЧНОГО ТЕАТРУ ім. М. Л. КРОПІВНИЦЬКОГО

ПРО режисерів пишуть до прикраси мало. Пишуть між іншим. Десь наприкінці рецензії. До цього вже зникли. І самі «винуватці торжества», і актори, і критики. Хоч всі прекрасно усвідомлюють, що постановник — сьогодні постать в театрі центральна, постать найголовніша. Усвідомлюють, розуміють... І не зважаючи на це — один-два загальних чергових рядки. Аби лишень людина не образилася, що її зовсім забули згадати.

Всупереч існуючому становищу, я свої короткі нотатки про нову виставу кропівничан хочу почати з компліментів на адресу саме режисера. І роблю це аж ніяк не задля оригінальності чи заради того, щоб порушити традицію (якби хоч знати, ким і коли встановлено). Але успіх спектаклю «Пригоди бравого солдата Швейка» (хай не образяться на мене інші учасники творчого колективу: — кожен з них окремо і всі разом сприяли цьому успіхові) насамперед все-таки пов'язаний з ім'ям Р. Корольково-Степаненко.

«Музична комедія» — так значиться у програмці. Режисер пересмілює жанрову природу твору, трактує його як ексцентричну комедію — гротеск, сатиричний міксик, що наближається іноді до підсмілого фарсу. Р. Королькова-Степаненко сміливо віддається до гіпербол, до підкресленої виразності і акторської гри. І це цілком виправдано: фарсово-гротескний природі вистави не дуже властива психологічна багатоплановість і глибина. Якщо у спектаклі можуть бути особливі прикмети, то найхарактерніша, найяскравіша прикмета цієї вистави: веселість. Вона здається, до кінця прийнята гумором, радістю театральності, піснями і танцями, екстравагантними фарбами. Це яскраве, повне динаміки і експресії видоніж, виконавці якого вільно почували себе і у ексцентричних трюках. І у відвертій буфонаді. До того ж, щедро користуються акторською імпровізацією. Вони стрибають, роблять кульбі-

ти, падають. І все це пластично, по-цирковому легко і красиво. Ця гострота характеристик, різка зовнішня окресленість дійових осіб, гротеск і буфонада безумовно приймається глядачем, тому що він впадає у всьому цьому не самоцілі режисерські прийоми, а закономірний розвиток основного сатиричного спрямування вистави.

Та проте найважливіше у виставі — той антифашистський пафос, політичний зміст, які визначають соціальне звучання безсмертного твору Ярослава Гашека, які роблять його глибоко сучасним. Р. Королькова-Степаненко в основному зуміла вірно розкрити гуманізм п'єси, її сарказм і м'яку іронію, зосередивши при цьому основну увагу на темі: проста людина і війна. Серед багатьох дотепних режисерських знахідок хочеться особливо відзначити одну, яка, на мій погляд, відштовхується від самого драматургічного матеріалу. На сцені часто з'являються дерев'яні манекени. Вони і серед завісників шиночка, і серед солдатів, і серед жінок, що оточують поручика Лукаша. Всі різні, начебто, зовсім не схожі один на одного. Та варто придивитися краще і помітиш те, що їх єднає. Там, де у людей знаходиться голова, у манекенів — просто отвір. Вони безголові. Це образ вистави! Надзвичайно багата значна деталь, щасливо знайдена режисером і художником В. Єременком. Познайомтеся з ними поближче, наче запрошує театр. Ось вони — опора австро-угорської монархії. Бездумні, самовпевнені.

Художник В. Єременко точно відчув задум постановника. Створене оформлення компактне і подіючас винахідливе. Віа зміло організує сценічний простір, використовуючи легкі штиби, з допомогою яких позначає місце дії, окреслює інтер'єр або екстер'єр. Кожний елемент оформлення несе в собі щедрий комедійний настрій чи сатиричного викриття.

Прагнення режисера наситити виставу активністю і дією добре підтримує і злагоджена гра оркестру (диригент Г. Палій, музика В. Лукашов), який створює необхідний темпоритм, і виконання чудово зроблених пантомімічних сцен і танців (балетмейстер В. Коваленко).

А ТЕПЕР — про основного героя. Врешті-решт, роман написаний про нього, спектакль поставлений про нього. Він центр, нерв вистави. Отже, з яким Швейком знайомить нас артист Володимир Бабиць? Скажу відразу: з дуже привабливим. Виконавець підмічає в своєму героєві щось дитяче, наївно зворушливе. Швейк — В. Бабиць — нелукавий, ясний і довірливий. Протягом двох годин сценічного часу з його обличчя не сходять м'яка, трохи безпорадна посмішка. Він гранично життєвий, логічний у своїх вчинках.

Але... ось і прийшла черга тому самому «але», яке так полюбляють рецензенти, і яке не до вподоби акторам. Мені здається, що поки що у виконанні В. Бабиць майже востім не підкреслено природного розуму Швейка, його хитрості, що приховується за добродушністю. Грається ідіотизм бравого солдата. А між тим... «Швейк зовсім... зовсім не ідіот. Якщо ви уважно прислухаетесь до його широкомовних міркувань, до його з усією природою, до діла і не до діла, висловлених сентенцій, — ви побачите, що він найсмістержливіший, найрозумніший і найлюдяніший. Ви зрозумієте, що його так звані ідіотизми — це тільки умовність, маска, надягнена на розумне і хитре обличчя».

Це з листа-відповіді редакторів журналу «Прага-Москва» автора інсценізації роману Ярослава Гашека, одного з кращих виконавців ролі Швейка народного артиста СРСР Гната Петровича Юри.

І ще. «Йому (Швейку — М. Б.) не вистачає сил і, ще більше, свідомості, щоб стати здатним прямими діями усунути безглуздий для нього апарат, але він явно відчуває свою перевагу над ним». Це написано Юліусом Фучиком у 1928 році.

У виставі, де майже кожна роль — то лише трохи більший або менший епізод, нелегко акторам. Треба володіти неабиякою майстерністю перевтілення, технікою, щоб змалювати характер. І тут за приклад хотілося б поставити народного артиста УРСР Г. Семенова і заслужену артистку республіки С. Мартинову. Вони грають фельдшару Каца і коханку Лукаша Кетті гостро, різко, зовнішньо виразно і разом з тим психологічно точно.

Багато цікавого знайшли і артисти В. Смічок (голова судово-медичної експертизи), І. Терент'єв (Грипштейн), О. Яриш (генерал-інспектор), В. Зіноватий (Водічка).

Завершити ці нотатки мені хотілось би щирою подякою кропівничан за їх подарунок глядачам і побажати їм, щоб, виходячи на сцену грати «Швейка» вони завжди пам'ятали, що це той самий твір, який гітлерівці спалювали на вогнищах разом з книгами Леніна, Маркса і Горького, який папа римський вніс до списку заборонених творів.

М. БАРСЬКИЙ,
головний режисер обласного комітету по радіомовленню і телебаченню.

На фото: сцена з вистави.

ШАНА — РАЙДУГОЮ ФАРБ...

В міському Будинку культури ім. Компанієцького відкрилась виставка творів самодіяльних художників і майстрів народного декоративно-прикладного мистецтва.

Виставка, яку відкрила заступник голови обліконкому Е. М. Чабаненко, присвячена творчій праці трудівників області, звеличенню трудової людини. Тут представлені твори працівників редакції районної газети з м. Новомиргорода В. Шульги, інженера-будівельника з Кіровограда Ф. Шабали, шофера з Компаніївки І. Трембача та багатьох інших. Вони розповідають про хліборобів, робітників і засвідчують, що самодіяльне образотворче і декоративно-прикладне мистецтво на Кіровоградщині знаходить свій дальший розвиток і сприяє комуністичному вихованню трудящих.

Виставку організували працівники обласного Будинку народної творчості та обласного Будинку художньої самодіяльності. Протягом місяця її зможуть відвідати усі шанувальники народного мистецтва.

К. ПІДЛІСНИЙ.

м. Кіровоград.

На знімку: переможці XII обласного зльоту виробничих бригад та шкільних лісництв за столом робочої президії. Фото В. КОВПАКА.

У ЧОРА в Кіровоградському Будинку культури імені

Калініна відбувся четвертий обласний огляд-конкурс аматорських кінофільмів. Він проходив під девізом «Тобі Батьківщина, наша ударна праця».

Фільми, представлені 21 любительською студією області, розповідають про напружену працю виробничих колективів у вирішальному році п'ятиріч-

В огляді взяли участь і окремі кінолюбители. Це — маляр ремонтно-будівельного управління № 2 В. Гриб, доцент завідувача кафедрою хімії Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування О. Мишина, начальник АТС ремзаводу «Укрсільгосптехніка» В. Кононов. Їхні твори — про друзів по роботі, про мандри і про визначні місця

НА ЕКРАНІ— ФІЛЬМИ АМАТОРІВ

ки, про боротьбу хліборобів за гідний внесок в український мільярд. Про це, наприклад, йдеться у стрічці «Наш мільйон пудів», створеному студією «Нива». Вона діє в радгоспі «Маріампольський», що в Петрівському районі, і розповідає про ужинок цього господарства. Цікаві фільми зняли кіностудії «Гірник» шахти «Олександрійська», «Люкс» Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування, «Прометей» Кіровоградського ремонтного заводу «Укрсільгосптехніка» та інші.

країни. А пенсіонер В. Медінський свій фільм «Кіровоград і Кіровоградці» присвятив 30-річчю визволення міста від німецько-фашистських загарбників.

З року в рік зростає кількість кіноаматорів та любительських кіностудій області. На минулорічний конкурс аматорських фільмів було представлено 26 кінострічок. А на нинішньому, четвертому конкурсі, вже демонструвалось 40 робіт самодіяльних кінематографістів.

М. КОРИННИЙ.

ЛЮДИ
ЧАС
ПОВІІ

13 ГРУДНЯ ВИПОВНИ-
ЛОСЬ 100 РОКІВ ВІД
ДНЯ НАРОДЖЕННЯ
ВИДАТНОГО РОСІЙ-
СЬКОГО ПОЕТА
В. Я. БРЮСОВА.

«Я З ЛЮДЬМИ—ТОМУ, ЩО Я ПОЕТ»

Ці слова належать Валерію Брюсову. Він був не лише автором багатьох художніх творів, а й літературознавцем, публіцистом, перекладачем.

Поет працював над перекладами кращих зразків світової поезії — старогрецької, римської, англійської, німецької, французької, італійської, фінської, вірменської.

Велику увагу він приділяв творчості майстрів слова України. Видавництво «Парус», в якому В. Я. Брюсов співробітничав, в доживотний період готувало до друку збірку творів українських поетів. Валерій Якович зробив для книги кілька перекладів. Серед них — вірші М. Старицького, О. Мавроєва, В. Самійленка, М. Філінського. В архіві письменника зберігаються також чернетки перекладів творів Лесі Українки і Павла Грабовського.

Високо цінував Брюсов Т. Г. Шевченка. Він називав його «непереведеним майстром поезії, титаном краси слова, чудовим психологом». В 1959 році були знайдені брюсовські переклади віршів Т. Г. Шевченка «Заповіт» і «Якби ви знали, пані!». Показово, що працювати над ними поет взявся напередодні революційних подій. У 1913 і 1917 роках російський письменник перекладав також вірш В. Самійленка «Поезія живе», який віддалено перегукується з йо-

го «Кинжалом». Ці переклади, як писав літературознавець, академік О. І. Білецький, є «однією з ниток, які зв'язують Брюсова з українською культурою».

На Україні люблять і цінують спадщину видатного представника російської літератури. Популярні такі брюсовські вірші як «Третя осінь», «Пішки російський», «Росія», «Після смерті В. І. Леніна», «Ленін», «На смерть вождя», «Ревієм».

Брюсовські твори зайняли особливе помітне місце в поетичній лані. Видатний український поет-академік М. Т. Рильський залишив нам переклад вірша В. Я. Брюсова «Ленін».

Вірш самого Рильського «Ленін» («З жестом суворим і простим...») своєрідно перегукується з твором Брюсова.

Крім М. Т. Рильського, твори Брюсова перекладали на українську мову М. Зеров, М. Терещенко, О. Новицький, О. Жалоба та інші.

Видатний російський поет високо цінував поезію братнього вірменського народу, любив латинську літературу. Йому належать переклади творів її класика Яна Райніса.

Все це свідчить про те, що Брюсов був другим народним, цвітним борцем за їх зближення.

Олег БОРТ.

ЗГІДНО ТРАДИЦІЇ

Федерация футбола СРСР по традиції назвала 33 кращих учасників чемпіонату країни 1973 р.

Воротарі: В. Пільгуй («Динамо», Москва), А. Абрамян («Аратат», Е. Рудаков («Динамо», Київ); праві захисники: Р. Дзодзашвілі («Динамо», Тбілісі), С. Мартинюся («Аратат»), В. Басалаев («Динамо», Москва); праві центральні: М. Хурцилава («Динамо», Тбілісі), С. Ольшанський («Спартак»), В. Звигинцев («Шахтар»); ліві центральні: В. Капличний (ЦСКА), М. Фоменко («Динамо», Київ), А. Коваленко («Аратат»); ліві захисники: Е. Ловчев («Спартак»), В. Матвієнко («Динамо», Київ), Н. Месропян («Аратат»); праві напівзахисники: В. Мунтян («Динамо», Київ), О. Долматов («Динамо», Москва); В. Веремеев («Динамо», Київ); центральні напівзахисники: В. Федотов (ЦСКА), О. Заназанян («Аратат»), А. Кояков («Шахтар»); ліві напівзахисники: А. Андриасян («Аратат»), М. Мочаїдзе («Динамо», Тбілісі), В. Колотов («Динамо», Київ); праві крайні нападальні: Л. Іштоян («Аратат»), В. Онисенко («Зоря»), А. Васин («Шахтар»); центральні нападальні: А. Кожемякин («Динамо», Москва), Е. Маркаров («Аратат»), Г. Нодія («Динамо», Тбілісі); ліві крайні нападальні: О. Блохін («Динамо», Київ), Г. Еврюжкін («Динамо», Москва), Д. Кіпіані («Динамо», Тбілісі).

(ТАРС).

Копійки... на колесах

Куди подіти гроші? Почувши це запитання начальника відділу поставок Кіровоградського будівельно-монтажного управління № 37 тресту «Дніпробуд» І. П. Ціна завжди перепитав:

— Як саме, — з власної кишені чи з державної каси?
На гроші, що потрапляють у власну кишеню, у Івана Прокоповича суворий рахунок. В день авансу чи зарплати купюри тут же йдуть у сімейний бюджет. Так що у власному фонді залишається ліба-що кілька копійок.

Одного разу, хотів було Іван Прокопович купити дружині на день народження букетик квітів. Підійшов до квіткового ряду, що на розі вулиць Карла Маркса і Шевченка. А там вибір їх який кошмар — червоні, сині, білі... Таких і в радгоспі «Тюльпан» не знайдеш. Шурхну рукою у кишеню і оцірив: порожньо. Шукав шукав — немає: сороч п'ять копійок, наче вітром видуло.

«Яким там вітром, — міркує, — все не через очі дірку...» Вислизнувши, загубив десь. І вечір не пішла, і сон десь подівся.

От що то значить власні гроші! Не те, що державні!

В січні нинішнього року, приїждів, без будь-якого на те дозволу на раму бурякопиймального пункту станції Помічна будівельно-монтажне управління № 37 вантажівку 100 кубометрів конструкції із збірного залізобетону. Відділ поставок, на чолі якого І. П. Ціна, про вчасне звільнення майданчика не потурбувався. За зберігання вантажу довелося з каси відрахувати 2 тисячі 100 карбованців і майже стільки ж — на штраф за простій рухомого залізничного транспорту.

— Так, це лише по станції Помічна, — веде рахунок бухгалтер. — В нас їх чортова дюжина — 13 у двох областях.

На залізничній станції Куцівка товарні вагони під вантажно-розвантажувальними операціями простояють, як правило, по дві — три доби. У першому пір'їч, наприклад, 74 вагони перевищили технічні нормативи на 1357 годин, тобто кожний вагон «вистоявся» на очах у залізничників майже 20 годин. А якщо додати ще залізничній станції Лелеківка, Паулиш, то вийде, що протягом десяти місяців за простій товарних вагонів БМУ-37 сплачено 5181 карбованців штрафу.

Сталося це тому, що керівники БМУ-37 забули про заходи по посиленню перевезень вантажів залізничним транспортом.

Та що там якісь п'ять тисяч карбованців? Вони ж державні. А от кулі подієся з кишені сорок п'ять копійок, Іван Прокопович й досі не може заспокоїтися...

Я. ОЛЕНИЧ.

САТИРА І ГУМОР

ЯКЩО покласти на стіл ковбасу двох сортів — «Краківську» і «Прикарпатську», — то не кожен збагне одразу, яка між ними різниця. Тільки один кілограм «Краківської» коштує 3 карбованці 60 копійок, а «Прикарпатської» на 0,4 карбованця дешевше. Про це знає лише буфетниця буфету № 40 заводської їдальні № 56 Т. Фітенко. А на такому заводі, як «Червона зірка», де працює не одна тисяча робітників, думає всьому собі, можна придуматися до будь-яких ісмінацій. Отже хай «Прикарпатська» буде «Краківською». В буфетних цінах всеодно ніхто не розуміється. Продала кілограм такої ковбаси — і є в кишені сорок копійок. Ще кілограм, ще...

Стривайте, є ж різні люди, можуть попросити бланк накладної відомості. Про це теж подумала буфетниця. Взала та й поцупила з бухгалтерії і далі чистий бланк і заповнила його як слід... Тепер можна діяти

НАШ КОНКУРС СМІЙТЕСЯ—НЕ БІЙТЕСЯ ТУР П'ЯТИЙ

1. Факт був встановлений остаточно: людина просиділа в робочому кабінеті від 9.00 до 18.00.

Просиділа, не прогуляла на вулиці. І отримала за повний робочий день належну плату. Просто за те, що дивилася у вікно і милаулась, як їде сніг. Колеги не змирилися з таким поведінням: «Ми проти. Іван Петрович синиш гору паперів, а Марія Сидорівна тільки олівці застругала. Бухгалтер нарахував обом одинаково...»

Марія Сидорівна заперечувала: — Я сумлінно сиділа в кабінеті, навіть в магазині не виходила. То як же платити при такій ситуації? Спробуйте на цю тему написати гумореску.

2. В сьогоднішньому випуску «Макогоніної юшки» ми сповіщаємо про «чорний список» буфетниці П. Бабенко. Як з'ясувалось, вона «продала» товари в кредит 47 своїм знайомим. Цікаво, чи хлопці повертали гроші з сімейного бюджету чи з якогось іншого гаманця? Уявіть собі, як проходила ця справа в буфеті і посмійтеся (теж в гуморесці).

«КРАКІВСЬКА» ПІДВЕЛА...

без побоювань. Документальні підтвердження, що ковбаса справді «Краківська». І пішла...

Та робітниця механоскладального цеху А. Мальцева І. М. Галинська не повірив Т. Фітенко. Бо про сорт і ціни вони знають не гірше за буфетницю.

Громадський контролер управління держінспекції по якості товарів і торгівлі А. Іванов за сигналом робітників перевіряв, з чого починалася така «ситуація». І хитрість Т. Фітенко одразу згадала. В номенклатурній книжечці буфетниці вписала: «Ковбасу продавала по підвищених цінах. На це, звичайно, немає виправдання. Та прошу поблажливості...»

У ПРОДАВЦЯ буфету № 2 комбінату громадського харчування Кіровоградської райспоживспілки П. Бабенко визріла мрія іншого плану. Вона вирішила продавати товари в кредит і відкрила «чорний список». Знайомим хлопцям П. Бабенко «подарувала» на певний строк напоїв і закусок на 125 карбованців 10 копійок. В день

перевірки боржники не встигли повернути в касу буфету 88 карбованців 90 копійок.

Буфет, про який ми згадуємо, розташований на території Кіровоградської міськрайбазис обкооплігоспостроу. Торгувати горілкою там не дозволено. Але Бабенко отримувала зі складу алкогільної напої і перевозила їх на «чорний список». Це для неї, звичайно, вигідно...

«Ініціативу» досвідчених порушників правил торгівлі перейняли і молодші їх колеги. Наприклад, продавець магазину № 6 міськпоштово-овочового комбінату Володимир Сидоренко за кілограм м'яса, ціна якого 1 карбованець 80 копійок, брав 2 карбованці. Подейкують, ніби він просто зробив дрібну помилку. Бо, як каже сам Сидоренко, він дуже любить торгівлю. Особливо м'ясом... От тільки він ще не може розрізнити, де м'ясо пісне, а де жирне...

В. СМІРНОВ.

«НАЛЯЖЕМО ГУРТОМ»

Запаморочений щастям я був рівно одну добу. Бо, отримавши ордер на квартиру, знав, що тепер пілкій негожі морокі не матиму. Адже будинок з усіма комунальними зручностями.

Всяляюсь в квартиру і місяць нікому не розповідаю про переміну у моєму житті. Готуюсь до новосілля. Хлопці з нашого цеху вже й сердитися почали, думають, що не запрошу їх повеселитися. А я чекаю. Чекаю, поки підключать газ. Бо як же без гарячої страви святковий стіл накривати? Шодня з дружиною бігаю в їдальню. У вихідні дні розпалюємо примус, а в понеділок дружина береться білити на кухні стіни,

бо всі стіни вкуріла. Потім знову було незручно запрошувати гостей, — у сусіда, що живе наді мною, тріснула труба, і вода потекла по стінах аж до мого ліжка.

Якось завітав до мене сусід:

— Давай трояка.

— Нааащо?

— Налаяжемо гуртом! Будемо стіни у під'їздах заново білити. Бачиш же, як сміється все: доторкнувся до стіни — і пальці в кредит. Жаль їм було крохмалю чи клею додати. І на панелі є пропозиції зібрати гроші, бо ці на долоню виші! «Скільки — тості, коли вийдуть на п'ятий поверх, теж повтірають пальцями стіни...»

Хлопці ні не стерпали:

— Ми і без новосілля прийдемо до тебе.

І тоді я приніс на кухню аж три

примуси, почав варити і смажити. Звісно, новосілля було. Тільки гості пішли додому з ніг до голови в кредит...

А на ранок нова мороза — хтось заліз у підвал і підпалив дощані комірчини.

Не вірите, що в мене тепер багато морокі, подзвоніть у будівельне управління № 2 комбінату «Кіровоградбуд». Це їхні майстри по провулку Ковалівському (будинок № 11/7) так постарались. А газ, либонь, нам пустять аж через півроку. Бо в БМУ № 8 ще тільки папери на якусь газову шільність складають.

Монолог новосела записав

М. ВІНЦЕВИЙ.

м. Кіровоград.

17 ПОНЕДІЛОК

ПЕРША ПРОГРАМА. 11.00 — Телевізії. (К). 11.15 — Телефільм «Командор Серхіо». (К). 11.35 — Шкільний екран. Фізика для учнів 7-го класу. (К). 16.25 — «Поезія О. С. Пушкіна». Навчальна

передача з літератури. (М). 17.00 — «Трибуна депутата». (Кіровоград). 17.20 — Телефільм. (Кіровоград). 17.30 — Республіканська фізико-математична школа. (К). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Концерт. (Кіровоград). 19.00 — Кольорове телебачення. Естрадний концерт. (М). 19.50 — Прем'єра телевізійного художнього фільму «Буди людини». 1 серія. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. Прем'єра телевізійного художнього фільму «Буди людини». 2 серія. (М). 22.40 — Кольорове телебачення. Спортивний шоденник. (М). 23.10 — Новини. (М). ДРУГА ПРОГРАМА. 17.30 — Для школярів. «Вогнище». (М). 18.00 — Для дітей. «Сурмач». (К). 18.30 — «Всі резер-

ви — в плані». (Харків). 19.00 — Програма «Вісті». (М). 19.30 — Телевізійний екран пошпи. (Донецьк). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Творчий вечір композитора Ю. Знаткова. (Одеса). 22.30 — Вечірні новини. (К).

18 ВІВТОРОК

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Теленаріс. «Літо прощального року». (М). 10.15 — Кольорове телебачення. «Буди людини». Телевізійний художній фільм. 1 серія. (М). 11.20 — Телевізії. (К). 11.35 — Шкільний екран. Українська література для учнів 10-го класу. (К).

19.15 — «Наука — сьогодні». До Дня енергетики. (М). 19.45 — «Російська мова». (М). 17.30 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Приходь, казко». (М). 18.00 — «Хроніка тижня». (Кіровоград). 18.10 — «Увага: досвід». (Кіровоград). 18.40 — Кольорове телебачення. «Наші сусіди». (М). 19.25 — Художній фільм «Лісова балада». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Концерт радянської пісні. (Львів). 22.15 — Вечірні новини. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 16.55 — За накресленнями ХХІV з'їзду КПРС. «Трудовий переключ». (Дніпропетровськ). 18.00 — «Скарби народу». (Донецьк).

19.30 — «Він про наших друзів». (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.25 — «Суд топаршів». Репортаж з московського заводу. (М). 19.50 — Концерт майстрів мистецтв і учасників художньої самоді-

льності Литовської РСР. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. Прем'єра телевізійного музичного фільму «Л. В. Бетховен». «Четверга симфонія». (М). 22.25 — Новини. (М).

ПОГОДА

15 грудня на території області і міста Кіровограда буде хмарно, сніг, хуртовина. Вітер південно-західний, 15—19 метрів на секунду. Температура повітря в області 0—4, в місті 0—2 градуси морозу.

За даними Українського бюро погоди, 16—17 грудня буде хмарно з проясненнями, сніг, місцями хуртовина. Вітер західний, 10—15 метрів на секунду. Температура повітря 16 грудня вночі 3—8 градусів морозу, вдень близько нуля, 17 грудня вночі 7—12, удень 2—7 градусів морозу.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

Наша адреса і телефони

316030, ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Дмитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Обласний комітет комсомолу, редакція газети «Молодий комунар» висловлюють глибоке співчуття працівникові ОК ЛКСМУ Анатолію М. Г., з приводу трагічної смерті його брата Володимира Григоровича.